

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сѣдебни по 1 лв. на дума;
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ нивотъ.

Редактира комитетъ

Г. П. Арнаудовъ

ВЕСТНИКЪТЪ НА ПРОВИНЦИЯТА

Излизания въ Габрово в-къ „Габровска промишленостъ“ съ сериозността, съ която разглежда всички повдигнати въ него въпроси, въ броя си отъ 29 м. м. се занимава съ въпроса за провинциалната журналистика. Съгласявайки се съ другъ провинциаленъ вестникъ — „Велико-търновска трибуна“ по този въпросъ, нашия габровски събратъ основателно съжалява, че върху качественоста на провинциалнитѣ вестници, подготвеността и ценза на провинциалнитѣ журналисти не се обръща никакво внимание. И следъ тази печална констатация, възлага очакванията си върху мѣродавнитѣ мѣста, че тѣ ще се погрижатъ и за провинциалнитѣ журналисти, тъй както този въпросъ е уреденъ съ софийскитѣ имъ колеги.

Като скромни ратници въ полето на провинциалната журналистика, неможе да не кажемъ и ние своето мнение по този важенъ въпросъ. А то не може да бѣде друго и различно отъ това на северобългарскитѣ ни събрата. Защото, истината, особено, когато е печална и вредна за обществения ни животъ, е на всѣкъде и за всѣкиго обща и еднаква.

Смѣло ще кажемъ, че единъ отъ най-неуреднитѣ и намиращъ се въ положение на безполезностъ, а даже и обществена вреда, въпросъ, е този за състоянието на провинциалнитѣ ни вестници. Отъ друга страна пъкъ, безспорно се изправя голѣмото значение, което тѣ могатъ да иматъ за общественото възпитание и политическата култура на народа ни.

Вестникътъ, излизащъ въ единъ провинциаленъ градъ, макаръ и въ сравнително органиченъ тѣражъ, е въ най-голѣмъ духовенъ допиръ и съ най-непосрѣдствено въздействие върху читателитѣ си. Неговата особеностъ, на мѣстенъ вестникъ, съсрѣдоточаващъ въ себе си интереситѣ и любовознателността на ограничено число хора по мѣсто, го прави твърде различенъ отъ голѣмия столиченъ ежедневникъ, който събира друго предназначение и други търсения на читателя.

Ще кажемъ даже, че нѣма мѣсто за сравнение между столичния ежедневенъ и провинциалния периодиченъ печатъ. Този последния има своитѣ причини и право на съществувание, въ специалнитѣ условия на провинциалния градъ, съ неговитѣ икономически и културни райони, въ манталитета на провинциалния гражданинъ, въ непосредственитѣ интереси и новини, засѣгащи последния, които не могатъ да бѣдатъ изнесани и разисквани обществено другаде, освенъ въ мѣстния печатъ.

И най-после, ще кажемъ, че колкото и да е малка по повърхностъ страната ни, провинцията си има особени, отдѣлни области и части, които живѣятъ свой културно-просвѣтенъ жи-

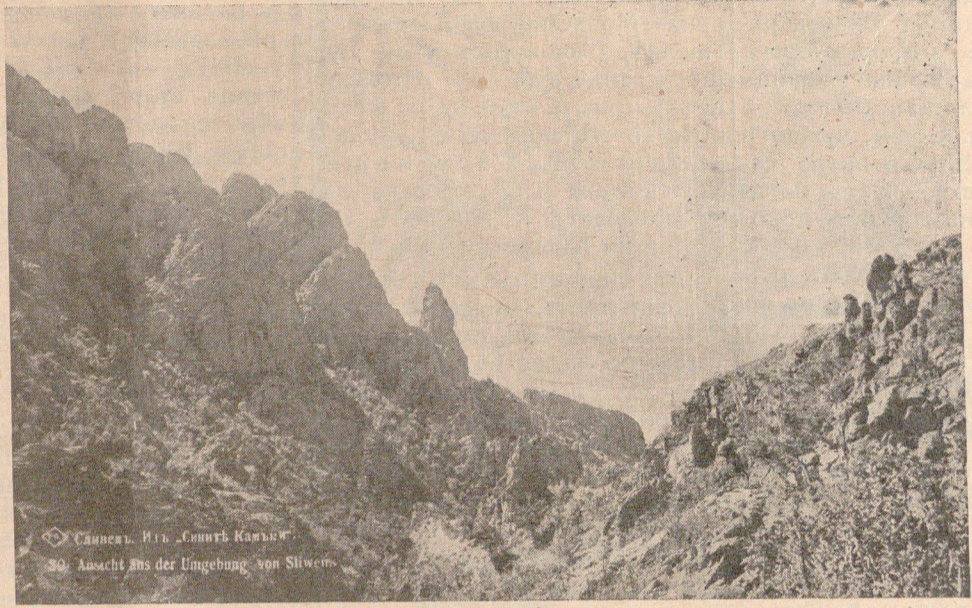
вотъ, изразител на който трѣбва да бѣдатъ, именно, провинциалнитѣ вестници.

Какво голѣмо значение, тѣзи последнитѣ, могатъ да иматъ за културното и обществено развитие на населението — върху това е излишно да се говори. Нѣщо повече отъ учителъ и възпитателъ за гражданна, може и трѣбва да бѣде мѣстния му вестникъ. Това което е училището за подрасващитѣ, — е и трѣбва да бѣде, той вестникъ за възрастния гражданинъ. Така е въ културнитѣ срани — така трѣбва да стане и у насъ.

Съ прискърбие, обаче, трѣбва да кажемъ, че провинциалния ни вестникъ далечъ не е на това положение, което трѣбва да заема. *Случайностъ и неграмотностъ* сѣ били до скоро представителитѣ му, а съ безразличие и насмѣшка е билъ посрещанъ и възнаграждаванъ отъ гражданитѣ. И основателно. Въ по-голѣмата си частъ, провинциалния ни печатъ, е билъ приютъ на всичко нахално, нагло, корумпирано отъ партизанство, на осжждани и полуграмотни хора, търсящи да изкаратъ залъка си, даже и срещу непростителната цена на хорскитѣ чест и достоинство. Наистина това бѣше нѣкога, но и днесъ за съжаление излизатъ въ нѣкои градове вестници — листове, които могатъ да бѣдатъ всичко друго, но не и вестници. Качествена промѣна и усвършенствование — почти никакви.

А така ли трѣбва да бѣде? Обществената просвѣта и възпитание въ пѣтя на такава случайностъ ли трѣбва да вървятъ? Естествено, не. Последния законъ за печата, наистина внесе известна стегнатостъ, дисциплина и контролъ въ тази насока, но ще кажемъ, че провинциалния печатъ не отиде много напредъ. И сега въ много градове се издаватъ по нѣколко вестници — никому ненужни съ своята посрѣдственостъ, вредни и за себе си съ своята слабостъ и незначимостъ. Въпреки формалния изискуемъ се цензъ, по-голѣмата частъ отъ провинциалнитѣ ни вестници, показватъ, че сѣ пакъ въ ржцетѣ на хора — полуграмотни, случайни. И това трѣбва и може да се измѣни. Дългъ е!

Държавата нѣма нужда отъ такава преса. Тя е вредна за нея и за обществото. А тя е достатъчно силна, и за да каже какво трѣбва да се дава въ ржцетѣ на гражданитѣ ѝ, и какви хора, съ каква качествена подготовка, трѣбва да творятъ тази духовна храна — вестника. И тукъ трѣбва да дойде новъ духъ и обнова. Щомъ неграмотния кметъ и корумпирания околийски началникъ сѣ замѣнени съ млади и интелигентни гражда и, защо и журналиста да не бѣде духовния и културенъ подборъ на народа? Не е ли той неговъ учителъ? Не му ли поднася и

Сливенъ. Игъ „Сливенъ Камъкъ“
30. Ausicht aus der Umgebung von Sliven.

„ИЗТОКЪ“ ПРИ Г-ЖА ЗЛАТА НЕДЕВА

Предъ единъ отъ редакторитѣ ни, г-жа Злата Недева, директорка на Бургазския областенъ театъръ, е направила следнитѣ изявления за в-къ „Изтокъ“.

Трѣбва да се признае, че въ областта липсва театрална традиция всрѣдъ населението. Затова и мжчно се работи въ театралното дѣло. Липсвагъ условия, главно материални които сѣ първото условие за успѣха на театъра. Театрална традиция, вкусъ, ще бѣдатъ създадени, сѣ ходене на театъра между населението на областта, а за материалната възможностъ на театъра — необходимо е да бѣде подпомогнатъ съ помощта отъ държавата и общинитѣ. И тѣзи помощи не ще бѣдатъ напразни, защото театъра е училище за народа. Той твори и създава култура. Вънъ отъ това, въ Бургазската областъ има условия за театрално творчество.

Въ работата си тукъ срещамъ голѣми трудности, поради две причини: материалнитѣ пречки, които казахъ по какъвъ начинъ могатъ да се преодолѣятъ, а освенъ това и съ повече любовъ на граждан-

той духовна храна и не го ли обществено възпитава?

Крайно време е и тукъ да повѣе зефира на обнова, напредѣкъ и усвършенствование. Една отъ най-важнитѣ и отговорни обществени служби не трѣбва да бѣде оставена на случайността и неподготвеността. Тѣ не сѣ били никога полезни за народъ и държава. Тѣй както за столичния печатъ се полагатъ грижи и се гледа съ сериозностъ върху му, така и за провинциалния печатъ трѣбва да се радее и се погрижатъ отъ кждето трѣбва. Защото неговото значение за обществената култура, за националното и политическо възпитание на народа ни и за създаването на граждани съ трѣзви и родолюбиви чувства къмъ общество и държава — е безспорно и голѣмо.

къмъ геатра, къмъ изкуството. Отъ друга страна, като имамъ голѣма вѣра въ младостта, започнахъ работата си предимно съ млади сили. Предпочитамъ тѣхъ. Младитѣ се подаватъ лесно на дисциплина, приспособяватъ се и чрезъ тѣхъ ще дойде и обновлението въ театъра. Затова пъкъ трѣбва да се работи съ тѣхъ много и сериозно. По цѣлъ денъ правимъ репетиции; полага се трудъ и върху най-малкигѣ нѣща. До сега бѣше лошо качеството на провинциалния актьоръ — не се знаеше дишането, израза, причастията, точкитѣ. А младитѣ лесно усвояватъ и възприематъ. При това, като се полага и голѣмъ трудъ.

Съ истинско удоволствие отивамъ въ Сливенъ. Тамъ си отпочивамъ и чувствавамъ радостъ. Познавамъ театралната култура на сливенци още преди много години — бѣхъ млада артистка, втора година, когато играхъ за пръвъ пжъ въ Сливенъ. Бѣхме съ Султана Николова и други. Имаше голѣмъ успѣхъ, посещение — отлично. Въобще имамъ най-добри спомени и впечатления отъ Сливенъ. Затова обичамъ града и сливенци. Ще бждемъ въ Сливенъ отъ 21 до 24 т. м. Репертуарни е: „Сѣдебна грешка“, „Коварство и любовъ“ отъ Шилеръ. „Презъ м-цъ май“. „За родината“. Съ насъ е и г. Икономовъ, отъ Пловдивския театъръ, единъ добъръ актьоръ. Надявамъ се, че Сливенци и този пжъ ще покажатъ своята любовъ къмъ театралното изкуство. Довиждане въ хубавия Сливенъ.

Йорданъ Василевъ
Секретаръ общината
не ще приема на именния си день

Юрданъ Русевъ
не ще приема на именния си день

Иванка Тодоръ Киркова
не ще приема на именния си день

Иванка Божкова
не ще приема на именния си день

Иванъ Д. Чавговъ
не ще приема на именния си день

Иванъ Василевъ
У-ль мжж. гимназия
не ще приема на именния си день

Д-ръ Йорданъ Г. Карамалаковъ
не ще приема на Богоявление

Иванка Г. Черногорова
не ще приема на именния си день

Иванъ Чавдаровъ
запасенъ капитанъ
не приема на именния си день

Иванъ П. Димчевъ
бившъ учителъ
не ще приема на именния си день

Иванъ Поповъ
Директоръ попул. банка
не приема на именния си день

Йорданъ Петровъ
(книжаръ)
не ще приема на именния си день

Ванча Мирчо Бончева
не ще приема на именния си день

Йорданка Йорд. Маркова
и
Йорданъ Марковъ
кметъ с. Керменъ
не ще приематъ на именния си день

Д-ръ Иванъ Дедовъ
Хирургъ
не ще приема на именния си день

Д-ръ Иванъ С. Станчевъ
не ще приема на именния си день

Подполк. Константиновъ Иванъ
не ще приема на именния си день

Бойка Г. Жабова
не ще празнува именния си день
Богоявление

Иванка (Анка) Г. Ташева
не ще приема на именния си день

Иванъ Минковъ
не ще приема на именния си день

Нужда отъ побългаряване околността на Сливенъ

Между славянскитѣ народи, българитѣ първи приеха християнството. Близко до Византия, тѣ първи се покрѣстиха, обаче, последни покрѣстиха селищата си. Чехи, поляци, хървати, руси, даже сърби, отдавна замениха чуждитѣ имена — нѣмски, турски и татарски — съ свои, като спасиха новитѣ си поколения отъ безсмисленни чуждици — остатъкъ отъ робството. Българската земя, макаръ отъ хилядилѣтия населявана отъ българи, поради робство и недоумение, до вчера търпеше турски и грѣцки имена на селищата си. Благодарение новата реформаторска власт, днесъ всички селища въ страната иматъ български наименования. Обаче, чуждитѣ имена на мѣстности около селищата останаха, — чужди намъ и непонятни на младитѣ поколения. Поради това обаче, че това е вънъ отъ нуждитѣ и компетентността на държавата — почина за това преименуването трѣбва да излѣзе отъ мѣстното население. Чудно е напр. какъ героичниятъ Сливенъ може да търпи около себе си, името Клуцохоръ, когато въ града ни нѣма „за лѣкъ“ грѣкъ, или Хамамъ баиръ — когато турцитѣ сж въ меншенство, или надвесениятъ надъ града Бармукъ баиръ — когато циганитѣ съ охота се отказватъ отъ произхода си! — Крайно време е Сливенската община и интелгенцията, имайки на рѣка „Историята на Сливенъ“, т. е. миналото и настоящето на града, да се замислятъ върху побългаряването на всички тия чужди имена на мѣстности около града, градски махали, па и да ревизиратъ много несполучливи названия на улици и площади въ града. Това би могло да стане практически отъ една комисия отъ мѣстни компетентни общественици, историци, стопански деятели, военни и пр. За да бждемъ полезни на дѣлото, осмѣляваме да посочимъ на нѣколко случая:

Името „Арсеневски боазъ“ ни посочва старото селище въ дефилето за Търново — Арсеновецъ; заселено следъ падането на българското царство, отъ търновски благородници, отъ които по предание произхожда рода на воеводитѣ Арсеновци. Предлагаме: отъ тамъ дефилето трѣбва да бжде кръстено Арсеновско, р. Коруча — р. Арсеновица, а квартала Клуцохоръ — Арсеновецъ. Имената на махалитѣ: Потпска, Мангърска, Кафтанджийска, Кумлука, особено пъкъ бившитѣ турски — х. Махмудова, х. Хасанова, х. Яхя

и пр., всички трѣбва да носятъ имената на роденитѣ въ Сливенъ великани: Дръ Селимински, хаджи Димитъръ, Добри Чинтуловъ, Добри Фабрикаджия, Панайотъ Хитовъ, Добровски, Доброплодни, Сим. Табаковъ, Кокарчоолу и пр. Само названията на близкиятъ планински върхове — Чаталка, Кушбунаръ — като благозвучни, подобно на Юмрукъ чалъ, Мусалла, Белмекенъ, могатъ се запази. Обаче, Хамамъ баиръ — преспокойно може се преименова на Завѣтъ, Бармукъ — Божурище, Кишишлика — Монастирище, Гюнюзя — Пладнѣ, Джанкуртаранъ — Духеспасение, Атанта — Атонски връхъ и пр., а имената на мѣстноститѣ — Айвалж-дере, Куру-дере, Сарж-йолъ, Сарж-меше, Урумъ-тарла и пр., могатъ да се преведатъ и замѣнятъ съ съответни български имена.

Прегледамели пъкъ сливенския градски планъ, виждаме какъ той лишень отъ площади, ни подсказва, че за да се създаде просторъ и въздухъ, трѣбва околнитѣ Хамамъ и Бармукъ — баири да се обрнатъ въ паркове съ алеи за разходка и отдихъ. Наименованията на улицитѣ, често написани безграмотно върху тенекийки, сж безъ система — цѣлъ хаосъ. Преди всичко, благоустройственъ принципъ е: при наименоване на улици и площади, за бърза и добра ориентировка и лесно запомняне, да се обрща особено внимание, върху имената на мѣстни и народни дейци-будители. Пакъ за ориентировка желателно е, улицитѣ къмъ близкиятъ селища, да носятъ имената имъ: напр. въ Сливенъ трѣбва да има улици: Бургаска, Ямболска, Н. Загорска, и пр., после: станционна, пазарска, търговска, индустриална, занаятчийска, казармена, митрополитска, гимназиялна и пр. Площади и улици свързани съ известни исторически събития станали въ града; улици кръстени на видни родни синове отъ значение за града и народа ни, минаващи край роднитѣ имъ къщи, като неоткрититѣ такива трѣбва да се откриятъ и поставенитѣ вече възпоменателни плочи да излѣзатъ на показъ, а тия които по планъ онищожаватъ роднитѣ къщи, като тая на Фабрикаджията, скривалището на В. Левски и пр., се измѣстятъ, а старинитѣ запазятъ. Всѣка улица по мѣстонахождение, значение и голѣмина да отговаря на наименованието си. Неудачни сж улицитѣ кръстени на сливенскитѣ митрополити: като шумни, не отговарятъ на

живота имъ, прекаранъ въ скромность и усамотение.

Сливенъ е родилъ плеада народни будители, учени, поети, литератори, стопански деятели, а войводи, възстанници и революционери — безъ брой.

Той е далъ на народа ни видни културни и стопански дейци, а въ областта на бунта и революцията — имената на синоветѣ му сж легионъ. Бунтътъ противъ турска и фанариотска власт е билъ спортъ за гражданитѣ му. И синоветѣ му сж се борили не само за българската свобода, но и за тая на гърци, ромъни, сърби и македонци. Даже има и такива, които не сж липсвали отъ редовитѣ на италианскитѣ гарибалдейци и парижкитѣ комунари!

Нѣма втори градъ у насъ, който да посочи такава разнообразие и число на отдадени въ служба на народа си дейци. За да се повдигне, обаче, духътъ на сливенци и се създадатъ образи за подражание и възходъ, кръщаването на улици и площади трѣбва да се простремалко по-широко. Всѣки синъ на Сливена отдалъ се въ служба на градъ и народъ, отличилъ се съ почетность, характеръ, безкористность, благотворителность и себепожертване за общо благо, споредъ заслугитѣ си, трѣбва да получи за назидание на поколенията, улица или уличка, кръстена на името му. Нека поне следъ смъртта имъ се отдадемъ на всеопрощение и ги възнаградимъ за добритѣ имъ народополезни дѣла. (Въ София има улици кръстени дори на Даскалъ Манолъ и баба Недѣля!) Така Сливенъ ще се отплати на заслужилитѣ си синове и докаже на държавата и обществото, че земята му тѣпкана отъ тия народни будители, родени и откърмени въ прегръдкитѣ му, трѣбва да бжде свѣта за нация и държавата.

Следъ това идатъ улици минаващи край къщитѣ, които сж обитавали видни исторически личности, като: Генералитѣ Скобелевъ, Столѣтовъ, М. Чайковски или П. Р. Славейковъ, Хр. Ботевъ, Г. Раковски, В. Левски и др. Улици къмъ казармитѣ кръстени на мѣстности и селища, въ които сливенскитѣ полкове въ войнитѣ сж взели видно участие.

Ако следъ така попълненитѣ списъкъ на улици и площади, останатъ още улици, тѣ могатъ да се кръщаватъ на български царе и видни народни дейци отъ значение за нашето политическо, черковно и стопанско освобождение.

Само така Сливенъ ще стане достоенъ за неговото историческо и стопанско минало, гордостъ и радостъ на гражданитѣ му. Коз.

„ДОМОПРИТЕЖАТЕЛЪ“

СТРОИТЕЛНО СП. КООП. СДРУЖЕНИЕ — СОФИЯ — М. — ЛУИЗА 2.

само следъ 8 месеца раздаде по таблица „К“

2,720,000 - л.в.

а на 10-я месецъ раздаде нови

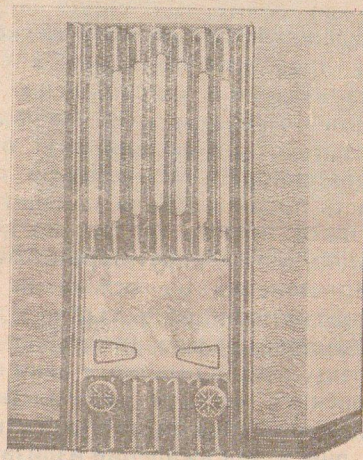
3,080,000 л.в.

по ДЪЛГОСРОЧНАТА ТАБЛИЦА

Грандани,

Запомнете, че за най-кжсо време и при най-износни условия ще получите безлихвенъ заемъ, като се запишите въ „Домоприитенателъ“, членъ-основателъ на Националния съюзъ на най-солиднитѣ Стр. Сп. Кооп. Сдружения въ България.

Записвания и безплатни улжтвания при Главната агенция за Сливенъ Банка — „ШАЛОМЪ“ Акц. Д-во

Най-новия
Универсалъ Радио
„СУПЕРДИНЪ“

петъ ламповъ приемникъ
съ деветъ ватова крайна
лампа — ЦЕНА 8,500 л.в.

Апаратитѣ се
продаватъ съ пис-
менна гаранция.

Представителъ:
П. КАМБУРОВЪ
тел. No 51. 1-3

Тодоръ Маневъ

се установи адвокатъ
въ гр. Пловдивъ, пи-
салище-ул. Христо
Дановъ No 11
срещу Об-
ластния
сѣдъ

Къмъ бѣлия пжтъ*)

Дѣдо Панко минава край нивитѣ, гледа ширната земя, става му мжчно. Едрата ржж е разлюляла жълта грива надъ полето, вѣтърътъ я милва. Пѣсенята на нивата звучи, дѣдо Панко я чува — сжщата оная пѣсенъ, която нѣкога чуваше да сѣ носи изъ свободнитѣ тракийски земи. И сега пѣсенята опива душата му, гали го, като дланъ на скжпа рожба. Да има криле, ще литне надъ земята, ще мине границата. Тамъ задъ нея сега потѣва срѣдъ сълзи и плачъ, поробената земя. Родната прѣстъ го чака, вика го, простира му широкитѣ си ржце — той е далечъ, нѣма сили да се протегне, само очитѣ му изглеждатъ синкавата ивица на хоризонта, потѣватъ въ далечния блѣсъкъ на горитѣ. Задъ

*) Изъ неиздадения сборникъ разкази „Хора отъ крайнитѣ“.

тия тъмни гори е сгушено родното му село — и той сякашъ вижда да се блѣятъ като гжски варосанитѣ стени на къщитѣ, чува да иде отъ далечината шепота на Странджа. Споменътъ го носи на крилетѣ си къмъ доброто време, въ хубавитѣ дни на трудъ и радостъ.

А сега? Дѣдо Панко се сепна. Тежка въздишка се изтргна отъ гърдитѣ му, литна като птиче, кацна на далечнитѣ върби. И задъ тѣхъ сега нивитѣ шумятъ, той чува пѣсенята и му става мило, драго. Поиска да прекрачи, да стѣпи на родната земя. Далечъ е. На западъ слнцето захожда, синитѣ планини изгарятъ въ моравия пламъкъ на залѣза.

Дѣдо Панко седна върху жълтата трева на синура, погледна предъ себе си. Душата му отвжтре жареше като пещъ,

горѣше отъ болка челото му, цѣлото тѣло. Единъ преправенъ пжтъ презъ нивитѣ ярко разкриваше предъ погледа тежкото му бежанско тегло. Мушицитѣ жужукаха, той не ги чува, другъ гласъ му шепне:

— Ти нѣмашъ домъ! Нѣмашъ домъ!

Той чува ясно гласа, махва съ ржката си, непознатия гласъ наново шепне:

— Ти нѣмашъ домъ!
Кой е тоя гласъ? Той не знае. Въ душата му пада болка: остра и тежка, разжсва го на две, по цѣлото му тѣло избива потъ. Спомня последната война, гонението отъ родния край, теглото . . . бежанецъ.

Днесъ всичко е изчезнало, само една окжсана кожена кесия лежи скрита въ пояса му.

Дѣдо Панко бръкна ржка — уловя я. Сякашъ нѣкой искаше да му я вземе. Когато дигна ржка и загледа отново въ далечината, една звезда видѣ да трепти долу въ низкото. Пов-

лѣче го. Защо нѣма домъ, свои, да се прибере въ родната земя? Отново прошумоля мжката, дигна го, пое къмъ селото.

Нощта свари дѣдо Панка изъ пжтя. Бѣломорскитѣ вѣтъръ шумолѣше въ клонитѣ, пѣеше. Отъ далечината долетѣха стѣпки. Дѣдо Панко обррна очи да види: две тъмни фигури сѣ пушки на рамото бързо идѣха къмъ него. Непознатитѣ бързо излѣзоха на пжтя, спрѣха отпреде му. Лицата имъ, зачервени като божуръ, свѣтнаха въ тъмнината, като два запалени огъня. Дѣдо Панко впи погледъ, изтрпна. Кой бѣха? Мжжегъ мълчаха и втрено ясно гледаха въ очитѣ му. Достраша го. Не бѣха ли тиранитѣ на родния край? Отстѣпи две крачки назадъ. Единиятъ го спрѣ.

— Чакай, дѣдо?

Другиятъ, младъ момъкъ, пристѣпи къмъ него, заговори. Гласътъ, му грубъ и силенъ, трѣпна въ тишината:

— Българинъ ли си, старче? Думитѣ се сториха на дѣда Панка топли и сърдечни, прошумѣха като разлюлѣна трева. Въ единъ мигъ непознатитѣ му станаха близки, познати.

— Българинъ съмъ, момко, бѣжанецъ отъ Тракия.

Момъкътъ се засмѣ, сложи ржка върху рамото му, загледа го.

— А вий?

— И ние сме българи, четници, слизаеме отъ Странджа!

Думитѣ, които каза момъка, пламнаха като жаръ въ душата на дѣда Панка и той пакъ запита:

— Четници, а, истина ли?

— Истина, истина, дѣдо!

Очитѣ на дѣда Панка се просълзиха отъ радостъ, въ влажния блѣсъкъ на гледеца му свѣтна огънь.

— Тръгнали сме, дѣдо, противъ врага!

Тукъ момъкътъ се приближи до ухото на дѣда Панка и силно викна:

НАШАТА ДУМА

Дано бждемъ чути!

На 10 т. м. представители на Пловдивската търговско-индустриална камара, начело съ самия ѝ председател, сж посетили градовете Габрово и Русе, където е било разисквано върху въпроса за ползата и значението на Пловдивския прольтенъ панаиръ, който ще бжде единствения националенъ такъвъ, и сж били поканени производителнитъ мѣста и лица въ тия два града да взематъ живо и непосредствено участие въ панаира. Всичкото това ще бжде отъ голъмо и безспорно значение, както за успѣха на панаира, така и за самитъ стопански деятели — изложители. Незнаемъ дали по този начинъ ще бждатъ поканени и производителитъ отъ нашия градъ (толкова по-зълъ за ония, които организиратъ панаира, ако не го сторятъ!) които иматъ доста неща да изложатъ и покажатъ, но мислиме, че ще бждатъ взети своевременно нуждитъ сериозни мѣрки, щото и Сливенъ да бжде представенъ достойно на този важенъ националенъ пазаръ. Ако това не се направи, ще бжде още една непостижима грѣшка, прибавена къмъ толкова много други, — резултатъ на незаинтересованостъ отъ страна на Сливенци къмъ собственитъ имъ стопански интереси, къмъ собствената имъ участъ. Липсата на Сливенъ въ Пловдивския

панаиръ, ще бжде отъ друга страна, единъ чувствителенъ пропускъ, една голъма празнота и въ организацията на самия панаиръ.

Надѣваме се, че всичко, което трѣбва и може да се направи въ тая насока, ще бжде направено, и то както трѣбва, за да не се повтаря печалния случай отъ преди две години, когато на една голъма винарска изложба въ София, Сливенъ и Сливенската винарска кооперация „Шевка“, бѣха представени само съ нѣколко бутилки, и то нарочно сякашъ сбутани, за да не се видятъ, въ единъ жгълъ, когато въ сжщото това време, други кооперации и частни производители — винари, съ незначително по количество и съмнително по качество производство, щедро и умѣло рекламираха произведенията си...

Разбира се при едно подобно положение на нещата и отнасяне къмъ тяхъ, не трѣбва да се чудимъ защо Сливенскитъ ни работи и производства, така ценени отъ тѣзи, които разбиратъ, не се пласиратъ на пазаря така, както трѣбва и както по достоинство заслужаватъ.

Лъкътъ е най-добъръ, когато самъ човѣкъ си го намѣри.

Дано бждемъ чути!

„Изтокъ“

Музика

Концерта на Народния хоръ

Дата — 30. 12. Неудобна поради преброяването. Затова и посещението бѣ слабо. Програмата добра. Въ първата частъ — по-дребни, но ефектни нѣща. Особено се нравятъ на нашата публика звукоподражателни и ритмични ефекти, както въ „Пиле Трено“. Въ втората частъ „Синиятъ Дунавъ“ и „Морски напѣви“ отъ Мокраняцъ, бѣха съпроводени отъ пиано. „Синиятъ Дунавъ“ е единъ отъ хубавитъ исери; неговото академическо изпълнение утвърди Сливенския народенъ хоръ, като една внушителна величина отъ тоя родъ. Той окърши гласовѣт и ги направи еластични и ловки, а нѣкъде дори и ефирни — нѣща необходими за една илюзия на салоненъ блѣсъкъ и елегантностъ, каквито има въ композицията. Затова и публиката непринудено и спонтанно бисира пиесата като изразъ на едно

непринудено излияние. „Морски напѣви“ е една великолѣпна пиеса. Едновременно класическа и съвременна. Правилно разбрана, сега тази пиеса е най-хубавата работа въ репертуара на Нар. хоръ. Спйката между партиитъ на този концертъ бѣ безукорно постигната. Съотношението имъ балансирано. Този пътъ имаше повече академичностъ при изпълнението. Това е беспоренъ прогресъ. Акомпаниента на Г-нъ М. Тодоровъ бѣ вдъхновенъ. Нека при втори случай хорътъ и неговитъ майстори бждатъ удостоени съ подобаваше внимание на нашия културенъ свѣтъ. Тѣ напълно го заслужаватъ.

W.

*

Въ недѣля, 20 т. м. 10^{1/2} часа пр. пл., Народния хоръ ще даде втория си концертъ. Редакцията апелира къмъ всички които обичатъ музиката и особено родното изкуство, да посетятъ концерта.

— Ний пакъ ще си я вземемъ, чувашъ ли, родната земя...

— Ще си я вземемъ, а? — повтори дѣдо Панко, и цѣлия затрепера — ще си я вземемъ! Тоя пътъ по-силно загледа четницитъ. Бѣха му близки, искренни. Искаше му се да ги разцѣлува за хубавитъ думи. Единъ непознатъ, но приятенъ гласъ шепнаше до ухото му:

— Ний пакъ ще си я вземемъ, пакъ ще си я вземемъ... родната земя.

Лицето му горѣше, очитъ му искрѣха отъ радостъ. И докато момчетата още седѣха отпреде му, той се приближи къмъ тѣхъ, извади отъ пояса си кожената кесия.

— Вземете ги! Вземете ги! Това е всичкото, което имамъ. За дѣлото трѣбватъ пари!

Момчетата гледаха изумени, мълчаха. Дѣдо Панко протегна ръка и пѣхна кесията въ ръцетъ имъ. Надъ душата му мина приятна вълна. Очитъ му

блѣснаха отъ радостъ като два подпалени слънчогледа.

Четницитъ отминаха. Дѣдо Панко не тръгна. Бѣше радостенъ и веселъ. Гласътъ не престанна долиташе.

— Ний пакъ ще си я върнемъ, пакъ ще си я върнимъ!

Дълго остана да стои заглежданъ къмъ пѣтя за дето отминаха момчетата. И чакъ когато стѣпкитъ имъ заглѣхнаха, той се обърна отъ къмъ върбитъ, надолу, където сега спѣше родната поробена земя. Стори му се въ него мигъ, предъ очитъ му блѣсва день. Изгрѣва въ нощта огромно, свѣтло слънце. Странджа нагоре шуми, пѣе бунтовната пѣсенъ. И той върви къмъ бѣлия пѣтъ, отива въ освободения роденъ край.

Георги Хрусановъ

Пушетете „Арапче“.

Какъ се посрѣщнаха рускитъ войски въ Сливенъ преди 57 години

Вчера се навършиха 57 години отъ освобождението на родния градъ отъ турското иго. Надали има градъ въ България, който да е билъ тѣй активенъ въ борбитъ противъ турското робство; надали има градъ, който да е далъ толкова много жертви за свободата като Сливенъ. Презъ всичкото време на турското владичество Сливенъ е билъ най-будниятъ градъ. Неговитъ синове не сж преставали да бдятъ и да задаватъ страхъ на деспота — владетелъ, когото сж успѣвали и да респектиратъ.

Напластената умраза къмъ райта е почнала да намира отдушникъ презъ последнитъ нѣколко месеца на робството.

Ужаситъ, които е изпитвало населението на града въ последнитъ 15—20 дни, не подлежатъ на описание. Множество бѣжанци въ дълбоко заснѣжения Балканъ, гладътъ, студовѣт и неволитъ тамъ, въ града бѣсилки и палежи, — всичко това е било непоносимо страдание.

Когато слуховѣтъ зачестили за пристиганитъ къмъ града победни руски войски и когато вестъта за разбититъ турци размжтили умоветъ на роби и господари, започва новъ смутъ, събуждатъ се бѣсни страсти за мѣсть и за нѣколко дни се смѣсватъ „ужасътъ, страхътъ, димѣтъ и пламѣцитъ, бѣсилкитъ и гърмежитъ, вбѣсеното паническо тичане по улицитъ и спотаиващия се до сърдцеспукване страхъ... Зловѣщи пламѣци изпълватъ околността и пробиватъ небесната тъма; студътъ убива всѣка топлота; кучешки вой сломява духоветъ.. Силень грѣмъ разтрѣсва земята, неговиятъ трясъкъ се изгубва въ безкрѣпността. Последнитъ турски аскери напуцатъ града. Никой не знае що става. Тукъ тамъ се явяватъ плахи, фигури на българи. Откъмъ Рѣчица се задава човѣкъ съ магаре. „Бѣгайте, казва, турци идатъ!“ Другъ по-смѣлъ отива съ коня да види кой иде. Слизатъ по пѣтя за Касжмово (Чинтулово). Когато забелѣзаль, че идатъ руски войски, връща се въ града бѣгомъ и като лудъ, като бѣсенъ, вика колко гласъ му държи, съ плачъ и смѣхъ, че руситъ идатъ! Не следъ дълго време откъмъ „Джанькуртаранъ“ се е задалъ кавалерийски отрядъ отъ драгунитъ на майоръ Кардашевски. Невъзможно е да се опише чрезвѣчайната картина. Старци, жени деца, мъже, тичатъ, цѣлуватъ конетъ, ботушитъ на войницитъ, оржжието имъ... стискатъ ръцетъ имъ, падатъ ничкомъ предъ конетъ, носятъ, вино, вода, хлѣбъ! Освободени и освободители плачатъ... Драгунитъ отсѣдатъ конетъ си на площада, отсамъ моста до сегашнитъ пивници на „Шевка“. И понеже не знаели точното положение на турскитъ войски въ града, върнали се въ Клуцхоръ, дето ношували.

Три дни следъ това на 7. I. пристигатъ Руситъ части подъ водителството на Делинксхаузуна. Него и войската му посрѣщналъ цѣлия градъ во главе Митрополита, духовенството, учителитъ. На „Харманитъ“, дето голѣмата площъ бѣше тогава свършено праздна, станало тържественото посрещане на „Дѣдо Иванъ“, дето нашиятъ бележитъ поетъ — Д. Чинтуловъ — е държалъ на руски езикъ приветствена речъ. Вѣчна слава на тържествения день!

Ат. И.

Най-новото въ българската индустрия е електрическата крушка „БЕЛФА“. Тя Ви дава икономия при покупка и консумация на токъ.

Купуватъ само „БЕЛФА“!

I. СЛИВЕНСКИ СЪДИЯ-ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

ОБЯВЛЕНИЕ № 520/933 г.

Подписаниятъ Стефанъ Попъ Петковъ, I Сдия-Изпълнителъ, обявявамъ, че следъ 15 дни отъ датата на публикуване настоящето на в-къ „Изтокъ“ до онова число на следуюция месецъ, което съответствува на публикацията, въ канцеларията ми ще трае публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ:

Лозе въ землището на гр. Сливенъ, мѣстн. „Яснъ лезе“ отъ 9 декара, при граници: Димитъръ Теневъ, Михаль Пантелеевъ, Стоянъ Габара и отъ дветъ страни пѣтъ, заедно съ американски десертни прѣчки 4-годишно съ около 20 плодни дръвчета, съ беониранъ кладенецъ въ лозето и постройка отъ една стая — паянтова при първоначална цена — 33,200 лв. Имота е на Маринъ Митевъ Митевъ и Рада Маринъ Митева, двамата отъ гр. Сливенъ. Свободенъ отъ ипотека, продава се по искане на Иванъ Христовъ отъ гр. Сливенъ.

I. Сдия-Изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

I. СЛИВЕНСКИ СЪДИЯ-ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1242/934 год.

Подписаниятъ Стефанъ Попъ Петковъ, I Сдия-Изпълнителъ, обявявамъ, че следъ 15 дни отъ дата на публикуване настоящето въ в-къ „Изтокъ“ до онова число на следуюция месецъ, което съответствува на публикацията, въ канцеларията ми ще трае публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ:

1) Къща въ гр. Сливенъ, махала „Кафтанджийска“, отъ около 500 кв. м. дворно мѣсто, върху което има построени две стаи за живѣне, при граници: Петъръ Ст. Бошковъ, Маринъ Илиевъ и отъ дветъ страни улици, оценена 32,000 лв.
2) Пустующа земя въ землището на гр. Сливенъ мѣстността „Орта-синуръ“, 2 декара, при граници: Панайотъ Желѣзницата, Никола Башевъ, Хр. Роховъ и марашъ, оценена 600 лева.

Имота е на Йова Николова Манчева по мъжъ Хараламова Андрѣва отъ гр. Сливенъ; продава се въ полза на наследницитъ ѝ: Марина, Атанасъ и Стефанка Сотирови Николови, Дона, Йова и Васила Юрданови Николови, Димитъръ, Киро и Васила Иванови Минчеви, Василь и Киро Ноневи Михалеви, всички отъ гр. Сливенъ.

Имота е свободенъ отъ възбрани и ипотеки.

I. Сдия-Изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

печ. „Балканъ“ — Сливенъ

ХРОНИКА

На 20 януарий — Недѣля — въ 10 1/2 ч. въ театъръ „Роялъ“ — София — ще говори на публично събрание Директора на Общината Г-нъ П. Попзлатевъ на тема: „Работничеството и новата държава“.

Речта ще бжде предавана по „Родно радио“ въ цѣлата страна.

Въпросътъ е единъ отъ най-жизненитъ за държавата ни и представлява интересъ за всички.

Намѣрена е една дамска чанта въ салона на Слив. Попул. Банка следъ вечеринката на Балкското Сдружение на 18. XII. 1934 год. — Притежателката ѝ да се яви въ дирекцията на банката и си я получи.

Назначена е комисия да опредѣли мѣсто за електрическа централа на Сливенскитъ минерални бани, която ще бжде готова за началото на сезона.

На 19 т. м. Богооявление, вечерта въ тѣсенъ кръгъ на учителитъ отъ гимназиитъ, Директора на гимназиитъ г-нъ Бончо Бончевъ ще отпразнува 25 год. си юбилей като учител.

На г. Бончева — нашитъ поздравления и пожелания за дълголѣтие и нова плодотворна служба на народа си.

Паркътъ при Слив. минерални бани ще бжде поправенъ и подновенъ, като се използватъ дръвчета и храсти отъ новия разсадникъ на общината. Шосето се измѣства на около 50 м. източно, а досегашното — остава — алея за разходки.

Учителскитъ съветъ при Мжжката гимназия въ грижитъ си да подобри условията на живота на ученицитъ, е вземалъ похвалното решение да разшири ученическата трапезария, като използва за цѣлта сутерена на новото здание.

Постоянното присѣствие на Сливенската община се увеличава съ втори помощникъ кметъ, като единия отъ тѣхъ изпълнява и длъжността общински сѣдия. За общински сѣдия се назначава пом. кметъ Георги Кебеджиевъ.

Ремонтъ основенъ се предприема въ началото на м. мартъ т. г. на двата басейна при Слив. минерални бани. Ще се построятъ помѣщения за предварително измиване, душеве и курни. Ще бжде увеличено и числото на кабинитъ.

Н. В. Преосвѣщенство Митрополитъ Иларионъ е отпътувалъ за гр. Бургасъ, дето на Богооявление ще отслужи водосвета.

Новопостроениятъ хотелъ при Сливенскитъ минерални бани е вече окончателно привършенъ и предаденъ отъ предприемача. Има 46 стаи съ 75 легла. Общината предприема мобилировка му. До началото на сезона — 1 априль т. г. всичко ще бжде готово за експлоатация. Въ всѣка стая ще има топла и студена вода и мебели отговарящи за единъ първокласенъ хотелъ, единственъ въ нашитъ курорти.

Въ срѣда и четвъртъкъ на 23 и 24 т. м. въ салона „Зора“ — 18 часа, г. Петъръ Димитровъ — адвокатъ, ще държи две беседи на тема — „Древня“ и нова Гърция съ свѣтливи картини отъ името на Народния университетъ при читал. „Зора“.

Бургаския областенъ театъръ на 21 т. м. ще посети града ни и ще представи нѣколко пиеси отъ новия си репертуаръ.

Една добра инициатива. Най-последъ запълнена една голѣма нужда за града ни. Изготвена е и поставена при Общинското управление — табела за насяне бюлетина на времето въ Сливенъ, отмѣрвано въ 7, 14 и 21 часа всѣки денъ отъ нашата метеорологическа станция при Сливенската гимназия.

Старото клише което помѣстихме въ бр. 16 на в. „Изтокъ“ е скица на Карлъ Шкорпилъ изготвена за корицитъ на неговата книга „Изкопаеми богатства въ Южна България“ — издадена въ 1884 год. Клишето е работено отъ ржка.

Презъ 1934 год. въ общ. кланица сж изклани 72,532 глави едъръ и дребенъ рогатъ добитъкъ и свини и е получено 1,110,357 кгр. месо.

При месопрегледа 123 животни, на тегло 7,975 кгр., сж конфискувани, понеже месото имъ било вредно за човѣшкото здраве и животъ.

Общинскитъ сѣдъ въ гр. Сливенъ работи отъ 4 декемврий м. год. До днесъ сж постѣпили 65 граждански и 91 помирителни дѣла. Свършени сж 20 граждански и 50 помирителни Съ спогодба сж завършени 7 граждански и 22 помирителни.

На 26 януарий т. г. сжбота Бѣлг. Народно Читалище „Зора“ ще открие новата си танцова зала. Сжщата вечеръ 21 часа ще се състои отложената традиционната читалищна вечеръ.

Преди известно време писахме за необходимостта земледѣлскитъ застраховки да ставатъ задължително. Преди нѣколко дни софийскитъ вестници съобщиха, че Б. З. К. Банка проектира да въведе задължителна застраховка срещу градушка, пожаръ и други природни стихии на всички движими и недвижими имоти на земледѣлскитъ стопани.

Въ околийския сѣдъ е започната усилена подготвителна работа въ връзка разглеждане молбитъ, подадени по Наредбата — законъ за облекчаване длъжницитъ.

Женското благотворително д-во „Майчина длъжностъ“ урежда своята традиционна национална вечеръ на 16 февруарий.

За да се придаде она характеръ, който управата на д-вото има предъ видъ, да носи тая вечеръ, желателно е по възможностъ гоститъ да бждатъ костюмирани.

Въздръжателно утро

Младежитъ — трезвеници, подпомогнати отъ въздръжателната ложа въ града, на 15 т. м. изнесоха въ салона „Зора“ утро съ беседа отъ г. г. Д-ръ Кадиевъ и Д-ръ Карамалаковъ. Представена бѣ битовата пиеса „Братя врагове“, при която артиститъ трезвеници дадоха много повече, отколкото се очакваше. Сценичнитъ ефекти бѣха добре разбрани и върно спазени съ приятенъ ансамбълъ въ цѣлата игра. Юрданъ Николовъ въ ролята на Мицко, вложи голѣмо старание съ явно дарование за артистиченъ усетъ. Сжщо Грую и Зарю, като сѣдията. Майката се нуждаеше отъ по-силенъ гримъ за прекриване годинитъ на любителката — артистка, но общо взето, всички дадоха мила игра съ съзнанието да се изнесе пакостното влияние на невежеството и пьянството, като общъ народенъ врагъ. Желателно е да бжде повторена пиесата предъ ученицитъ и войницитъ, като твърде назидателна и поучителна.

П. Попъ Ячевъ

Населението на гр. Сливенъ

Гр Сливенъ на 31. XII. 1934 г. при преброяването на населението има повече отъ 32,000 жители, срещу 28,544 презъ 1926 год. Точнитъ цифри ще дадемъ въ следния брой.

Списание „Възходъ“

На 5-й януарий т. г. излъже първата книжка на новото списание „Възходъ“ подъ редакцията на нашия съгражданинъ г. проф. Н. Долапчиевъ и г. Хр. Стойковъ, чиято задача е да даде подкрепа на строителитъ на нова България, да внесе единство въ разбиранята на всички въ новата държава, да разяснява извършенитъ преобразования въ нашия общественъ животъ.

Съ това, списание „Възходъ“ се явява като пръвъ и отъ голѣмо значение помощникъ на хората, които градятъ утрешната силна и благоденствующа България.

Редакцията ни препоръчва горещо списанието.

Освобождението на гр. Сливенъ

Годишнината отъ освобождението на града ни, се отпраздува най-тържествено — вчера на 17. януарий Градътъ бѣ окиченъ съ знамена. Въ катедралата св. Димитрий се отслужи панахида за падналитъ презъ освободителната война и молебень за живитъ участници, отъ Н. В. Преосвещ. Слив. Митрополитъ Иларионъ въ съслужение съ всички свещеници отъ града. Н. В. Препод. Архимандритъ Амвросий държа подходяща речъ.

Следъ църковната служба имъ приемъ въ общинския домъ.

Сливенското гражданство взе тоя пѣтъ особено живо участие, и предаде на празника истински народенъ характеръ.

Приказниятъ театъръ при Бѣл. Нар. Читалище „Зора“ изнесе съ голѣмъ успѣхъ на първия и втория денъ на Коледа художествената пиеса „Витлеемския Младенецъ“

Печатница

„БАЛКАНЪ“

се премѣсти въ новитъ черковни дюкяни, срещу дървения складъ на Гьошевъ, до паметника „Добри Желѣзковъ“.

Търся запазената **ДЕТСКА КОЛИЧКА** купуване въ брой справка печатница „Балканъ“ до паметника „Добри Желѣзковъ“

Пушете „АРАПЧЕ“

Скръбна вестъ

Съ съкрушено отъ скръбъ сърце, съобщаваме, че многообичниятъ ни и непрежалимъ синъ, братъ и вуйчо

ГЕОРГИ П. ЗАДГОРСКИ

(аптекарь въ София — на 49 год.)

почина внезапно снощи, 16 януарий, въ София, като ни остави въ дълбока и неутешима скръбъ.

Покойниятъ оставя три невръстни деца и млада жена.

Почивай въ миръ, милий сине и братко! Погребението ще се извърши въ София.

гр. Сливенъ, 17 януарий 1935 год.

ОТЪ ОПЕЧАЛЕНИТЪ:

Майка: Щилияна; братъ: Петко; сестра: Стефана; племянници: Георги, Панайотъ и Кирилъ,

Всѣкога отлична балканска саздарма, кози суджукъ, дѣнки и кози сирене, толумъ и тенекия, тичански бобъ, великолепенъ гроздовъ пелинъ, сунгуларско бѣло вино и рекламни хармани цигари „Арапче“ I, II, III кач. при Стефанъ Андреевъ, бившъ Мухтаровъ дюкянъ. 7—10

Прѣсни

ГАЛОШИ И ШУШОНИ

при БУКО АШЕРЪ

4—5

!! СЕНЗАЦИЯ !!

Чудото на американската радиотехника — 935 г.

Радио

„КАДЕТЪ — БИЖУ“

петъ лампова мощностъ; Портативенъ; Никаква външна антена; Никакво земно съобщение; Голѣма селективностъ.

ЦЕНА 3,100 лв.

Представителъ: **ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ**

Сливенъ — телеф. 88

Излъзоха отъ печатъ:

За българи:

Турска граматика (латиница)	20 лв.
Турско-български речникъ (латиница)	35000 думи 60 „
Турско-български разговорникъ	15 „
Курсъ по турски езикъ	20 „

Подъ печатъ:

Българо-турски речникъ

Доставятъ:

Книжарницитъ: ЧИПЕВЪ, ДАНОВЪ, ФАКЕЛЪ — СОФИЯ

и

Ахмедъ Али Дъгдъговъ

„Атъ-пазаръ“ — ГР. СВИЩОВЪ

Златни украшения

Купувамъ на най-високи цени

Посещението не Ви задължава да купите финитъ златни украшения часовници и 1000 други подаръци за разни случаи като годѣжи, свадби, кръшавания, именници и др. **ОЧИЛА** на фабрични цени. фирма К. Сахакянъ часовничаръ златаръ подъ общината

